

عنوان مقاله:
معماری دموکراتیک

محل انتشار:
همایش ملی معماری و شهرسازی از نظریه تا عمل (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ریحانه گل کارخوزانی - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

آدمی که همان متحرک مختار است و در انتخاب جهت و چگونگی حرکت آزاد، برای گزینش و حرکت در هر لحظه، نیازمند حضور اندیشه است. از آنجا که تبادل اندیشه می تواند بر جهت گیری ذهن و به دنبال آن بر حرکت او تاثیر بگذارد، رابطه دموکراتیک اهمیت می یابد. زبان و گفتگو و بالطبع، فضای مناسب این امر، به مثابه عناصر کلیدی دموکراسی در نظر گرفته می شود، چراکه انسان ها موجوداتی زبانی هستند و این زبان خودش را در گفتگو متجلی می کند. زبان به انسان ها قدرت کشف یکدیگر را می دهد و از آن جا که زبان در فضای عمومی خود را به خوبی نشان می دهد، پس در فضای عمومی آدمیانی توانند به شکل برابر و آزاد با یکدیگر وارد گفتگو و تعامل شوند؛ بنابراین دموکراسی که یکی از بارزترین رویکردهای اجتماعی معاصر شناخته می شود، به مانند یک الگوی رفتار ساز، شهر و اجزای آن را دامنه تاثیر خود قرار می دهد و فضاهای جمعی به عنوان حلقه واسطه میان محیط اجتماعی و محیط کالبدی، تجلی عینی دموکراسی در تنظیم رابطه فرد و اجتماع اند. درک این موضوع که چه فرآیندهای معمارانه ای به تولید فضای دموکراتیک منجر می شود، رهیافت ما در تعیین جایگاه دموکراسی به عنوان رویکردی کیفی و مردمی بود. از همین رو با بررسی چهار عامل فضا، زمان، حرکت و هندسه به عنوان عوامل اصلی شکل دهنده معماری، دامنه تاثیرات هر یک در ایجاد فضای دموکراتیک بررسی شد که آشکارکننده نقش متمایز دموکراسی در تولید و تکوین فضای جمعی ایده آل است

کلمات کلیدی:

معماری، دموکراسی، معماری دموکراتیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651548>

